

blive taget Hensyn til de Forhold, under hvilke Forberne ere erhvervede. Petitionen vil, efterat have henligget paa Thingets Bord, blive at overgive til den Comitee, som skal nedfattes til Behandling af Lovudkastet om Hartkorns Egalisation. Jeg skal endnu bemærke, at der er omdeelt Afstemningsliste til 2den Behandling af Udcast til Lov, hvorved den jorddrotlige Stiftejurisdiction og Overformynderibestyrrelse samt den Godseierne med flere paalagte Bestyrrelse af Lægdsvæsenet ophæves, og endelig Forslag til Lov om fremmede Jøders Afgang til at opholde sig her i Riget saaledes, som denne ved 2den Behandling er vedtagen.

Derefter gik man over til 1ste Behandling af Lovforslaget til en Krigsskat for Aaret 1850.

**Laurids Skau:** Det er efter Overeenskomst med flere jydsk Rigsdagsmænd, at jeg skal tillade mig at gjøre nogle korte Bemærkninger. At Landet i det Hele kan udrede den paabudne Krigsskat efter denne Lov, kan vistnok aldeles ikke betvivles, og, at det beredvilligt vil gjøre det, sætter jeg ogsaa aldeles uden for al Tvivl, og ialtfald vil jeg være den Sidste, som udtaler en saadan Tvivl; derimod turde det være betænkeligt at forlange, at denne Krigsskat skal udredes i en kortere Tidsfrist, end den, som var paabudet i Loven af 5te Juni 1848. Det er nemlig vist, at det i Jyllands magre Egne har været meget vanskeligt og trykkende at udrede den saaledes, som den dengang var paabuden, og det turde vel være vanskeligt, naar man nu skulde udrede den i en saa kort Tidsfrist, allerhelst da Producterne ere sunkne i Prisen og især i de Egne, hvor Dvæghandelen er en væsentlig Indtagtskilde, og som har været meget ringe især i den senere Tid. Jeg skal derfor gjøre Forsamlingen opmærksom paa, om det ikke var hensigtsmæssigere at benytte den samme Tid, som der var bestemt i Loven af 1848, og det saa meget mere, som i dette Lovudkasts Motiver staaer anført: „som man tør haabe for sidste Gang“. Det synes altsaa ikke at være nogen bestemt betinget Nødvendighed, at man udtaler sig for den; de andre Grunde, som ere anførte i Motiverne, synes heller ikke saa vigtige, at man derpaa kan grunde en Dyræ-

ning i kortere Tid, end den, som er bestemt i Loven af 5te Juni 1848. Iøvrigt troer jeg, at det slet ikke er hensigtsmæssigt, at indlade sig paa en længere Discussion, om man overhovedet skal betale Krigsskat eller ikke, eller om man kan betale den eller ikke, det turde maaskee være hensigtsmæssigt at undgaae disse Spørgsmaal. Hvad de specielle Bemærkninger, som kunne gjøres ved Loven i og for sig angaaer, saa skal jeg ikke indlade mig derpaa, for ikke at irrette Forsamlingen med min Tale men hellere overlade det til min ærede Ven fra Fredericia, som derom vil udtale sig.

**Osternann:** Jeg skal ligesaa lidet som den foregaaende Taler i det Hele reise Indvendinger mod den nærværende Krigsskatslov; jeg skal det saa meget mindre, som det er min Overbeviisning, at enhver anden Skattebæst, end den, som her er anført, maaskee i Dieblirket vilde blive en praktisk Umulighed; men, ligesom der er et enkelt Punkt, som den ærede sidste Taler har fundet Betænkelighed ved, saaledes er der, og et andet Punkt, hvorved jeg har fundet, jeg tilstaaer, en ikke mindre Betænkelighed, og det, jeg her sigter til, er navnlig den store Bessatning, som er kastet over paa de mindre Kjøbstæder; denne Forhøielse viser sig deels ved Bygningsafgiften og deels derved, at Næringskatten endog saa Ilgrefrem er fordoblet. Naar man vilde spørge mig, om jeg ikke antog, at Næringskatten i Danmark i de mindre Kjøbstæder kunde svare en Afgift af 100,000 Rbd., saa vil jeg ærligt tilstaae, at, naar man stiller Spørgsmaalet for mig i den Almindelighed, vil jeg neppe driste mig til at benægte det; men Sagen stiller sig derimod noget anderledes, naar man tager Hensyn til, hvorledes Fordelingen i Virkeligheden vil skee. Der findes vistnok i mange af vore Byer enkelte store Handlende, som kunne taale at svare ret Klæffeligt, uden at de derved paa nogen Maade stades i deres Erhverv, men jeg troer, at Enhver, som kender vore mindre Kjøbstæders Forhold, vil vide, at en stor og talrig Deel af Befolkningen bestaaer af de saakaldte Smaaaborgere, det er mindre Handlende og mindre Haandværkere, som ere gaaede ind i deres Haandteringer uden nogensomhelst Driftscapital, hvis hele Erhverv er af Haan-